

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz–Magyar Polgári Szövetség
Országgyűlési Képviselőcsoportja

Érkezett: 2015 SZEPT 21.

T/6241/5

Kövér László Úr,
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Módosító javaslat

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 40. § (1) bekezdése alapján az „**egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről**” szóló T/6241. számú törvényjavaslathoz a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat **2. § (1) bekezdésének új 12. ponttal** történő kiegészítését javasolom:

„(E törvény alkalmazásában:)

„12. megszolgált követelés: a kölcsönszerződés szerint a szerződésmódosítás hatályba lépésének napjáig felmerült, a pénzügyi intézményt megillető, a fogyasztó által még meg nem fizetett, de nem késedelmes követelés;”

2. A törvényjavaslat **11. § (2) bekezdésének** a következő módosítását javasolom:

„(2) Az egyenlő összegű (annuitásos) törlesztőrészlet meghatározásakor a tőketartozásba a késedelmes követelésrészt (tőke, kamat, késedelmi kamat, díj) és a már megszolgált, de még nem esedékes követeléseket is bele kell számítani oly módon, hogy a **[forintra átváltás időpontjában]** szerződésmódosítás 7. § (3) bekezdése szerinti hatálybalépésekor már forintban nyilvántartott követelésrész forint összege és a **[forintra átváltás időpontjában]** szerződésmódosítás 7. § (3) bekezdése szerinti hatálybalépésekor devizában nyilvántartott késedelmes követelésrész 12. § (1) bekezdés szerinti devizaárfolyammal forintra átváltott összege növeli a forintra átváltáskor meghatározott induló tőketartozás összegét.”

3. A törvényjavaslat **23. §-ának** a következő módosítását javasolom:

„23. § (1) A pénzügyi intézmény az e törvény hatálybalépését követően az e törvény hatálya alá tartozó devizaalapú kölcsönszerződések forintban meghatározott esedékes törlesztőrészletét a (3) bekezdésben meghatározott **[utólagos]**elszámolással a 12. § (1) bekezdése szerinti devizaárfolyam alkalmazásával állapítja meg, kivéve, ha a fogyasztó a 13. § szerint kezdeményezte a devizaalapú kölcsönszerződése forintosításának mellőzését.

(2) A pénzügyi intézmény a 2015. december 1. napját követően – az e törvény szerinti szerződés módosítás alapján fizetendő törlesztőrészlet első alkalommal történő teljesüléséig is – az e törvény hatálya alá tartozó devizaalapú kölcsönszerződések forintban meghatározott esedékes törlesztőrészletét a 12. § (1) bekezdése és az Fttv. 10. §-a szerinti devizaárfolyam közül az alacsonyabb devizaárfolyam alkalmazásával állapítja meg, kivéve, ha a fogyasztó a 13. § szerint kezdeményezte a devizaalapú kölcsönszerződése forintosításának mellőzését.

(3) **[Az e törvény szerinti szerződés módosítás alapján fizetendő törlesztőrészlet első alkalommal történő teljesülése napjáig fizetett és az (1) és (2) bekezdés alapján fizetendő törlesztőrészletek közötti különbség összegének ismertté válását követően a pénzügyi intézmény a fogyasztóval elszámol azzal, hogy]Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott árfolyam és a módosítással érintett szerződés szerint alkalmazható árfolyam eltéréseiből eredő különbséget a pénzügyi intézmény a fogyasztóval legkésőbb a szerződés módosításától számított 60 napon belül, a legközelebb esedékes második törlesztőrészlet terhére vagy javára számolja el. Amennyiben az (1) és a (2) bekezdésekben meghatározott árfolyam és a módosított szerződés szerint alkalmazható árfolyam eltér, és ebből következően fogyasztói túlfizetés keletkezik, és a kölcsönszerződés a szerződés módosítása következtében megszűnik, a túlfizetés összegét a pénzügyi intézmény**

a) ha a fogyasztó fizetési számlájának számát ismeri, haladéktalanul átutalja a fogyasztó fizetési számlájára], **és a törlesztőrészletről szóló soron következő értesítésében erről a fogyasztót tájékoztatja],**

b) ha a fogyasztó fizetési számlájának számát nem ismeri, akkor a fogyasztót haladéktalanul tájékoztatja arról, hogy a fizetési számlája számának bejelentését követően a túlfizetés összegét fizetési számlájára átutalja, és arról, hogy ilyen bejelentés hiányában az összeget a fogyasztó a pénzügyi intézménynél készpénzben felveheti.

(4) A Khrtv. 15. § (6) bekezdésében foglalt, e törvénnyel összefüggő adatszolgáltatási kötelezettségének a referenciaadat-szolgáltató akként tesz eleget, hogy a természetes személyt az adatátadás megtörténtéről a 8. § (1) bekezdésében foglalt szerződés módosítással, illetve a 18. § (1) bekezdésében foglalt követelés forintosításáról szóló tájékoztatással egyidejűleg értesíti.”

4. A törvényjavaslat **27. §-ának** a következő módosítását javasolom:

„A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 29/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29/C. § (1) Az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2015. évi ... törvény (a továbbiakban e §-ban: 2015. évi ... törvény) 12. § (2) bekezdése és 16. §-a alapján az adózó által elengedett, fogyasztóval közölt tartozás 50 százaléka (a továbbiakban e §-ban: elengedési kedvezmény összege) csökkenti az adózó által a 2016-ban kezdődő adóévére fizetendő társasági adót, pénzügyi szervezetek különadóját, hitelintézeti különadót, pénzügyi tranzakciós illetéket. Az adózó az elengedési kedvezményt a döntése szerinti megosztásban számolhatja el az említett adók csökkentéseként (ideértve azt az esetet is, ha egyetlen adó csökkentéseként számolja el

annak teljes összegét). Amennyiben az adózó döntése arra irányul, hogy az adott adókötelezettséget a lehető legnagyobb mértékben csökkentse, akkor ezt az önellenőrzés és az adóellenőrzés során is figyelembe veheti.

(2) Ha az elengedési kedvezmény összege több, mint az (1) bekezdés szerint érvényesített csökkentés összege, akkor különbözetüket az adózó kapcsolt vállalkozásának minősülő (egy vagy több) pénzügyi intézmény érvényesítheti a 2016-ban kezdődő adóévre fizetendő társasági adója, pénzügyi szervezetek különadója, hitelintézeti különadó, pénzügyi tranzakciós illeték megállapításánál. Ha a különbözetet egynél több kapcsolt vállalkozásnak minősülő pénzügyi intézmény érvényesíti, akkor ezen adózókat e jogcímen külön-külön megillető adócsökkentés teljes összege nem haladhatja meg a különbözetet. Az adózó és kapcsolt vállalkozásának minősülő (egy vagy több) pénzügyi intézmény írásos megállapodásban rögzítik a külön-külön érvényesítendő csökkentés összegét.

(3) Az elengedési kedvezmény összegének azon része, amelyre tekintettel az adózó vagy a kapcsolt vállalkozásának minősülő pénzügyi intézmény az (1)–(2) bekezdés szerinti csökkentést nem alkalmazta, csökkenti a 2016-ban kezdődő adóévet követő adóévekre az adózó és a kapcsolt vállalkozásának minősülő (egy vagy több) pénzügyi intézmény adókötelezettségét az (1)–(2) bekezdés szerinti módszer alkalmazásával.

(4) Az (1)–(3) bekezdésekkel összefüggő adókötelezettségek teljesítése és azok ellenőrzése érdekében az adózó és az érintett kapcsolt vállalkozásának minősülő (egy vagy több) pénzügyi intézmény külön nyilvántartást vezet.

(5) Az (1) bekezdés szerinti adózó az adóévi adózás előtti eredményét köteles megnövelni az elengedési kedvezményből az (1)–(4) bekezdés szerinti, a társasági adó csökkentéseként elszámolt rész összegével a beszámítás adóévében.

(6) Az (1) bekezdés szerint elengedett tartozás teljes összegére annuitásos törlesztési ütemezéssel a teljes futamidőre kiszámított, de az elengedés miatt esedékessé már nem váló kamat- és kamatjellegű bevétel 50 százaléka csökkenti az adózó által a 2016. adóévre fizetendő társasági adót, pénzügyi szervezetek különadóját, hitelintézeti különadót, pénzügyi tranzakciós illetéket. Az adócsökkentés alapjául szolgáló számított, de az adózás előtti eredmény javára el nem számolható kamat- és kamatjellegű bevétel megállapításánál a fogyasztói tartozásból figyelmen kívül kell hagyni azt a részt, amely már az elengedés napját megelőző napon 90 napon túl késedelmes volt. Az e bekezdés szerinti csökkentés összegét úgy kell meghatározni, mintha a fogyasztó elengedés hiányában a szerződést az elengedés napját megelőző napon hatályos szerződési feltételek (ideértve különösen a kamatlábat) szerint, azonban annuitásos kamatszámítással és a 2015. évi ... törvény 11. § (3) bekezdése alapján meghatározott futamidővel szerződésszerűen teljesítette volna.

(7) A (6) bekezdés szerinti adócsökkentésre a (2)–(4) bekezdésben foglalt rendelkezések megfelelően irányadók azzal az eltéréssel, hogy az adózó vagy kapcsolt vállalkozásának minősülő pénzügyi intézmény utoljára abban az adóévben érvényesítheti e csökkentést, amelynek első napja 2018-ban van.

(8) A 2015. évi ... törvény 12. § (1) bekezdésének és 16. §-ának végrehajtása érdekében az adózó által vagy a Magyar Nemzeti Bank partnerkörébe tartozó hitelintézet vagy ernyőbank által a Magyar Nemzeti Banktól – az adózó vagy a Magyar Nemzeti Bank partnerkörébe tartozó hitelintézet vagy ernyőbank és a Magyar Nemzeti Bank között létrejött szerződésben 2015. december 1-ig rögzített feltételekkel – megszerzett deviza árfolyamának változása miatt az adózónál keletkező veszteségből (az elengedés adóévének adózás előtti eredménye terhére elszámolt összegből) az a rész, amely annak következménye, hogy a forintra történő átváltást követően előálló, az érintett fogyasztói kölcsönszerződések könyv szerinti értéken számításba vett állománya több mint 2 százaléka tekintetében a fogyasztó a törvényben előírt határidőn belül írásban kezdeményezte a devizaalapú kölcsönszerződés forintra történő átváltását célzó

szerződésmódosítás mellőzését, csökkenti az adózó által az (1) bekezdés szerinti adóévre fizetendő társasági adót, pénzügyi szervezetek különadóját, hitelintézeti különadót, pénzügyi tranzakciós illetéket. Az adózó e csökkentési lehetőséget az említett adók tekintetében a döntése szerinti megosztásban érvényesítheti, vagy dönthet arról is, hogy teljes összegét egyetlen adó tekintetében számolja el. Amennyiben az adózó döntése arra irányul, hogy az adott adókötelezettséget a lehető legnagyobb mértékben csökkentse, akkor ezt az önellenőrzés és az adóellenőrzés során is figyelembe veheti. Az érintett fogyasztók meghatározásánál az adóstársakat egy fogyasztónak kell tekinteni.

(9) A (8) bekezdés szerinti adócsökkentésre a (2)–(5) bekezdésben foglalt rendelkezések megfelelően irányadók azzal az eltéréssel, hogy az adózó vagy a kapcsolt vállalkozásának minősülő (egy vagy több) pénzügyi intézmény utoljára abban az adóévben érvényesítheti e csökkentést, amelynek első napja 2018-ban van.

(10) Az adózó és a kapcsolt vállalkozásának minősülő pénzügyi intézmény az (1)–(9) bekezdésekben foglalt rendelkezések szerinti csökkentés adóévi várható összegéről az állami adóhatóság által e célra rendszeresített külön nyomtatványon, elektronikus úton legkésőbb az adóév március 31-ig - a bejelentés időpontjában ismert információk alapján - adatot szolgáltat, azzal, hogy a pénzügyi szervezetek különadóját, hitelintézeti különadót, pénzügyi tranzakciós illetéket érintően az adatszolgáltatásban feltüntetett összeget a ténylegesen érvényesített csökkentés összege nem haladhatja meg.

(11) A 2015. évi ... törvény 12. § (1) bekezdésének és 16. §-ának végrehajtása érdekében az adózó által vagy a Magyar Nemzeti Bank partnerkörébe tartozó hitelintézet vagy ernyőbank által a Magyar Nemzeti Banktól – az adózó vagy a Magyar Nemzeti Bank partnerkörébe tartozó hitelintézet vagy ernyőbank és a Magyar Nemzeti Bank között létrejött szerződésben 2015. december 1-ig rögzített feltételekkel – megszerzett deviza árfolyamának változása miatt az adózónál keletkező nyereségből (az elengedés adóévének adózás előtti eredménye javára elszámolt összegből) azt a részt, amely annak következménye, hogy a forintra történő átváltást követően előálló, az érintett fogyasztói kölcsönszerződések könyv szerinti értéken számításba vett állománya több mint 2 százaléka tekintetében a fogyasztó a törvényben előírt határidőn belül írásban kezdeményezte a devizaalapú kölcsönszerződés forintra történő átváltását célzó szerződésmódosítás mellőzését, az adózó az (1) bekezdés szerinti adóévben a fizetendő pénzügyi tranzakciós illetéket növelő összegként megállapítja, valamint a fogyasztói visszajelzés törvényben előírt határidejét követő hónapra benyújtott pénzügyi tranzakciós illeték bevallásában bevallja, és a bevallás benyújtásának határidejéig megfizeti.

(1[1]2) A 2. § (2) bekezdés g) pontjában meghatározott adózó a 2000. december 31-ig megkötött tartós adományozási szerződés alapján adott adományra vonatkozóan e törvény 2000. december 31-én hatályos rendelkezéseit alkalmazza.

(1[2]3) Az adózó a 2000. december 31-ig (a 2000. december 31-én előtársaságként működő adózó az első adóévében) keletkezett negatív adóalapra a 17. § 2000. december 31-én hatályos rendelkezéseit alkalmazza, figyelemmel a 29. § (2) bekezdésére is.””

5. A törvényjavaslat **1. melléklet 13. pontjának** a következő módosítását javasolom:

„13. [Változó kamat esetén tájékoztatás a kamatváltozásból eredő kockázatról, amely tartalmazza

a) hogy a forintra átváltással az árfolyamkockázat megszűnik, azonban a kamat változásából eredő kockázat továbbra is fennáll,

b) a kamat meghatározási módját,

c) az alkalmazott referencia-kamatláb, kamatváltoztatási vagy kamatfelár-változtatási mutató ismertetésével annak bemutatását, hogy a kamat – referencia-kamatlábhoz kötött kamat esetén mind a referencia-kamatláb, mind a kamatfelár – milyen feltételek, körülmények függvényében, mikor, milyen időközönként, milyen mértékben változhat,
 d) az arra vonatkozó figyelemfelhívást, hogy a kamat változása a törlesztőrészlet, a hitel teljes díja és a fogyasztó által fizetendő teljes összeg növekedését eredményezheti, továbbá annak reprezentatív példával történő bemutatását, hogy e kamatváltozás okozta növekedés milyen mértékű.]A forintra történő átváltással a kamatkockázat mértékében történő változásról szóló tájékoztatás:

13.1. Nem referencia-kamatlábhoz kötött kamat esetén nyújtandó tájékoztatás:

13.1.1. Az alábbi szöveg alkalmazandó abban az esetben, ha a 2015. február 1-jétől számított hátralévő futamidő nem haladja meg a 3 évet:

„Tájékoztatjuk, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések értelmében szerződésében a kamat jelenlegi mértéke nem változtatható, a forintra történő átváltással a kamatkockázat mértékében változás tehát nem áll be. A szerződés a forintra történő átváltást követően nem hordoz kamatkockázatot.”

13.1.2. Az alábbi szöveg alkalmazandó abban az esetben, ha a 2015. február 1-jétől számított hátralévő futamidő meghaladja a 3 évet:

„Tájékoztatjuk, hogy a forintra átváltással az árfolyamkockázat megszűnik, azonban a kamat esetleges változásából eredő kockázat továbbra is fennáll. A szerződés módosításával a szerződés szerint alkalmazott kamatváltoztatási mutató megváltozása miatt a kamatkockázat mértéke tekintetében változás áll be.

Szerződésében a kamat mértéke nem a teljes futamidőre került meghatározásra, az a futamidő alatt az adós számára mind kedvezőtlenül, mind kedvezően változhat. A kamat mértékének növekedése esetén mind a törlesztőrészletek, mind a futamidő alatt összességében megfizetendő kamat összege megnő, így a szerződés alapján az adós által megfizetendő teljes összeg is növekszik. A kamat meghatározásának módjától és a kamat módosítására vonatkozó szerződési feltételektől függ, hogy a kamat mértéke mely feltételek, körülmények függvényében, mikor, milyen időközönként és milyen mértékben változhat. A kamat mértékének várhatóan bekövetkező, de előre nem látható irányú és mértékű változásából eredő kockázatot teljes egészében az adós viseli. A kamat mértékének növekedése esetén a felmerülő többletfizetési kötelezettség az adóst terheli.

A szerződésben meghatározott időtartamú kamatperiódusokon belül a pénzügyi intézmény nem jogosult a kamat mértékét egyoldalúan megváltoztatni. A kamatperiódusok lejárta után azonban a pénzügyi intézmény a szerződésben meghatározott és a Magyar Nemzeti Bank honlapján közzétett kamatváltoztatási mutató alkalmazásával számított mértékig módosíthatja a kamat mértékét.

A forintra történő átváltással a kamatkockázat nem új kockázatként jelenik meg a szerződésben. Az e kockázatban bekövetkező változás abban áll, hogy a jövőben felszámításra kerülő szerződés szerinti kamat mértékét a korábbiaktól eltérő tényezők befolyásolják abban az esetben, ha sor kerül az átváltásra. A változás alapja az, hogy az átváltást megelőzően alkalmazott kamatváltoztatási mutató, illetve az átváltást követően alkalmazásra kerülő kamatváltoztatási mutató eltérő mértékű kamatokat eredményezhet a jövőre nézve.

Nem határozható meg előre, hogy a jövőben hogyan alakul a felszámítható kamat mértéke a forintra történő átváltással, illetve annak elmaradása esetén. Valós lehetőségként kell számolnia az adósnak azzal, hogy a forintra történő átváltás eredményeként a kamat mértéke a jövőben kedvezőtlenebb módon alakul annál, mintha az átváltásra nem került volna sor. Az átváltás eredményeként, illetve annak mellőzése esetén kialakuló kamatmértékek közötti különbség előre nem számszerűsíthető. Ennek megfelelően az sem határozható meg előre,

hogy átváltás esetén vagy annak mellőzése esetén alakul kedvezőbb módon a kamat mértéke az adós számára.

A kamatkockázat mértékében beálló változás megítélésének az alapjául a forintra váltást megelőzően, illetve az azt követően alkalmazásra kerülő kamatváltoztatási mutatók megismerése szolgál.

A forintra váltást megelőzően alkalmazott kamatváltoztatási mutató bemutatása:*

A forintra váltást követően alkalmazandó kamatváltoztatási mutató bemutatása:**

* A tájékoztatásnak az adott kamatváltoztatási mutató MNB honlapján közzétett ismertetését, képletét és annak magyarázatát egyaránt tartalmaznia kell.

13.2. Referencia-kamatlábhoz kötött kamat esetén nyújtandó tájékoztatás:

13.2.1. Az alábbi szöveg alkalmazandó abban az esetben, ha a 2015. február 1-jétől számított hátralévő futamidő nem haladja meg a 3 évet, vagy a kamatfelár a teljes futamidőre rögzített:

„Tájékoztatjuk, hogy a forintra átváltással az árfolyamkockázat megszűnik, azonban a kamat esetleges változásából eredő kockázat továbbra is fennáll. A szerződés módosításával az alkalmazott referencia-kamatláb megváltozása miatt a kamatkockázat mértéke tekintetében változás áll be.

Szerződésében a kamat mértéke nem a teljes futamidőre került meghatározásra, az a futamidő alatt az adós számára mind kedvezőtlenül, mind kedvezően változhat. A kamat mértékének növekedése esetén mind a törlesztőrészek, mind a futamidő alatt összességében megfizetendő kamat összege megnő, így a szerződés alapján az adós által megfizetendő teljes összeg is növekszik. A kamat meghatározásának módjától és a kamat változására, módosítására vonatkozó szerződési feltételektől függ, hogy a kamat mértéke mely feltételek, körülmények függvényében, mikor, milyen időközönként és milyen mértékben változhat. A kamat mértékének várhatóan bekövetkező, de előre nem látható irányú és mértékű változásából eredő kockázatot teljes egészében az adós viseli. A kamat mértékének növekedése esetén a felmerülő többletfizetési kötelezettség az adóst terheli.

A kamat a szerződésben meghatározott és a Magyar Nemzeti Bank honlapján közzétett referencia-kamatláb (pl. BUBOR, jegybanki alapkamat) és a kamatfelár összegeként kerül meghatározásra. A kamatfelár mértéke nem változtatható, azonban a kamat mértéke a referencia-kamatláb változásából eredően módosulhat. A kamat mértéke a referencia-kamatláb változásának követésével automatikusan változik. A referencia-kamatláb mértékét a szerződésben meghatározott referenciakamat futamidejének (periódusának) megfelelő időközönként (pl. 3 hónapos BUBOR esetében 3 havonta) kell a referencia-kamatlábhoz igazítani.

A forintra történő átváltással a kamatkockázat nem új kockázatként jelenik meg a szerződésben. Az e kockázatban bekövetkező változás abban áll, hogy a jövőben felszámításra kerülő szerződés szerinti kamat mértékét a korábbiaktól eltérő tényezők befolyásolják abban az esetben, ha sor kerül az átváltásra. A változás alapja az, hogy az átváltást megelőzően alkalmazott referencia-kamatláb, illetve az átváltást követően alkalmazásra kerülő referencia-kamatláb eltérő mértékű kamatokat eredményezhet a jövőre nézve.

Nem határozható meg előre, hogy a jövőben hogyan alakul a felszámítható kamat mértéke a forintra történő átváltással, illetve annak elmaradása esetén. Valós lehetőségként kell számolnia az adósnak azzal, hogy a forintra történő átváltás eredményeként a kamat mértéke a jövőben kedvezőtlenebb módon alakul annál, mintha az átváltásra nem került volna sor. Az átváltás eredményeként, illetve annak mellőzése esetén kialakuló kamatmértékek közötti különbség előre nem számszerűsíthető. Ennek megfelelően az sem határozható meg előre, hogy átváltás esetén vagy annak mellőzése esetén alakul kedvezőbb módon a kamat mértéke az adós számára.

A kamatkockázat mértékében beálló változás megítélésének az alapjául a forintra váltást megelőzően, illetve az azt követően alkalmazásra kerülő referencia-kamatláb megismerése szolgál.

A forintra váltást megelőzően alkalmazott referencia-kamatláb bemutatása:*

A forintra váltást követően alkalmazandó referencia-kamatláb bemutatása:**

* A tájékoztatásnak legalább az adott referencia-kamatlábra vonatkozó, MNB honlapján közzétett információkat tartalmaznia kell.

13.2.2. Az alábbi szöveg alkalmazandó abban az esetben, ha a 2015. február 1-jétől számított hátralévő futamidő meghaladja a 3 évet, és a kamatfelár nincs a teljes futamidőre rögzítve:

„Tájékoztatjuk, hogy a forintra átváltással az árfolyamkockázat megszűnik, azonban a kamat esetleges változásából eredő kockázat továbbra is fennáll. A szerződés módosításával a szerződés szerint alkalmazott referencia-kamatláb és kamatfelár-változtatási mutató megváltozása miatt a kamatkockázat mértéke tekintetében változás áll be.

Szerződésében a kamat mértéke nem a teljes futamidőre került meghatározásra, az a futamidő alatt az adós számára mind kedvezőtlenül, mind kedvezően változhat. A kamat mértékének növekedése esetén mind a törlesztőrészek, mind a futamidő alatt összességében megfizetendő kamat összege megnő, így a szerződés alapján az adós által megfizetendő teljes összeg is növekszik. A kamat meghatározásának módjától és a kamat változására, módosítására vonatkozó szerződési feltételektől függ, hogy a kamat mértéke mely feltételek, körülmények függvényében, mikor, milyen időközönként és milyen mértékben változhat. A kamat mértékének várhatóan bekövetkező, de előre nem látható irányú és mértékű változásából eredő kockázatot teljes egészében az adós viseli. A kamat mértékének növekedése esetén a felmerülő többletfizetési kötelezettség az adóst terheli.

A kamat a szerződésben meghatározott és a Magyar Nemzeti Bank honlapján közzétett referencia-kamatláb (pl. BUBOR, jegybanki alapkamat) és a kamatfelár összegeként kerül meghatározásra. A kamat mértéke mind a referencia-kamatláb változásából eredően, mind a kamatfelár pénzügyi intézmény általi egyoldalú módosításából eredően változhat.

A kamat mértéke a referencia-kamatláb változásának követésével automatikusan változik. A referencia-kamatláb mértékét a szerződésben meghatározott referenciakamat futamidejének (periódusának) megfelelő időközönként (pl. 3 hónapos BUBOR esetében 3 havonta) kell a referencia-kamatlárhoz igazítani.

A szerződésben meghatározott időtartamú kamatperiódusokon belül a kamatfelár mértékét a pénzügyi intézmény nem jogosult egyoldalúan megváltoztatni, a kamatperiódusok lejártá után azonban a pénzügyi intézmény a szerződésben meghatározott és a Magyar Nemzeti Bank honlapján közzétett kamatfelár-változtatási mutató alkalmazásával számított mértékig módosíthatja a kamatfelár és ezzel a kamat mértékét.

A forintra történő átváltással a kamatkockázat nem új kockázatként jelenik meg a szerződésben. Az e kockázatban bekövetkező változás abban áll, hogy a jövőben felszámításra kerülő szerződés szerinti kamat mértékét a korábbiaktól eltérő tényezők befolyásolják abban az esetben, ha sor kerül az átváltásra. A változás alapja az, hogy az átváltást megelőzően alkalmazott referencia-kamatláb és kamatfelár-változtatási mutató, illetve az átváltást követően alkalmazásra kerülő referencia-kamatláb és kamatfelár-változtatási mutató eltérő mértékű kamatokat eredményezhet a jövőre nézve.

Nem határozható meg előre, hogy a jövőben hogyan alakul a felszámítható kamat mértéke a forintra történő átváltással, illetve annak elmaradása esetén. Valós lehetőségként kell számolnia az adósnak azzal, hogy a forintra történő átváltás eredményeként a kamat mértéke a jövőben kedvezőtlenebb módon alakul annál, mintha az átváltásra nem került volna sor. Az átváltás eredményeként, illetve annak mellőzése esetén kialakuló kamatmértékek közötti különbség előre nem számszerűsíthető. Ennek megfelelően az sem határozható meg előre, hogy átváltás esetén vagy annak mellőzése esetén alakul kedvezőbb módon a kamat mértéke az adós számára.

A kamatkockázat mértékében beálló változás megítélésének az alapjául a forintra váltást megelőzően, illetve az azt követően alkalmazásra kerülő referencia-kamatláb és kamatfelár-változtatási mutató megismerése szolgál.

A forintra váltást megelőzően alkalmazott referencia-kamatláb bemutatása:*

A forintra váltást követően alkalmazandó referencia-kamatláb bemutatása:*

A forintra váltást megelőzően alkalmazott kamatfelár-változtatási mutató bemutatása:**

A forintra váltást követően alkalmazandó kamatfelár-változtatási mutató bemutatása:**”

* A tájékoztatásnak legalább az adott referencia-kamatlábra vonatkozó, MNB honlapján közzétett információkat tartalmaznia kell.

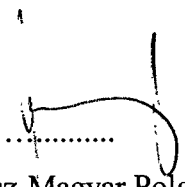
** A tájékoztatásnak az adott kamatfelár-változtatási mutató MNB honlapján közzétett ismertetését, képletét és annak magyarázatát egyaránt tartalmaznia kell.

”

Indokolás

1. A törvényjavaslat 11. § (2) bekezdésének egyértelműsítése érdekében javasolt a fogalmak kiegészítése a megszolgált követeléssel.
2. A forintra átváltás időpontjának egyértelműsítése.
3. Célszerű annak biztosítása is, hogy az érintett intézmények az elengedés figyelembevételével számítva korábban is rögzíthessék az alkalmazott árfolyamot. ezen felül a javaslat arra irányul, hogy az utólagos elszámolás esetén a pénzügyi intézmények a későbbi törlesztőrészlet keretében korrigálhassák az árfolyamkülönbözetet.
4. A törvényjavaslatban jelenleg asszimmetrikusan szerepel az ügyfeleknek a vártnál nagyobb devizában maradási kérelmeiből adódó árfolyam kezelése. A törvényjavaslat csak azt mondja ki, hogyha ebből eredően a pénzügyi intézményeket veszteség éri, akkor azt adóból meg tudják téríttetni. Indokolt annak kezelése is, ha a vártnál nagyobb devizában maradási kérelemből az érintett adózónak nyeresége keletkezik.
5. A javaslat a lehetséges kamatkockázattal összefüggésben részletes tájékoztatási követelményeket határoz meg

Budapest, 2015. szeptember 21.

 Fidesz-Magyar Polgári Szövetség
 CSERECSNYEI S. PÉTER